

for at være særlig egnet til at føre Tilsyn med en Del af den Undervisning, som skal ydes i Kommuneskolen. Han har selv som Barn gaaet i Folkeskolen og har set dens Fortrin og Mangler. Navnlig har han lidt under dens Mangler, og han har været nødsaget til senere i Livet at tilegne sig de fornødne Kundskaber, han ikke modtog i Folkeskolen. Han er en Mand, som vil vie Folkeskolen sin Interesse og sine Kræfter, og som vi ere overbeviste om vil blive et udmærket godt og nyttigt Medlem af Skolekommissionen.

Derfor kan jeg ikke forstaa, at man, fordi Manden ikke er Medlem af Folkekirken, skulde kunne udelukke ham af Skolekommissionen, saa meget mere som Grundlovens § 79 siger: „Ingen kan paa Grund af sin Trosbekendelse berøves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt.“ Jeg mener, det er en almindelig Borgerpligt, han har, naar han vælges til at udføre et kommunalt Hverv. Han kan ikke unddrage sig det, og dersom nu det Tilfælde indtræffer, at Leander Nielsen vil bøde sig for Ministeriets Afgørelse og ønske at udtræde af Skolekommissionen, og Byraadet vælger ham igen, hvad vil saa den højtærede Minister gøre? Vil han saa nedlægge Paastand om hans Fjernelse? Vil Ministeren appellere til Domstolene eller paa hvilken Maade vil han stille sig? Thi tvinge Leander Nielsen ud af den Skolekommission, han er valgt ind i — efter min Mening paa rette Maade —, uden at der er nogen som helst Bestemmelse i Købstadkommunalloven, der siger, at vedkommende skal være Medlem af Folkekirken for at blive Medlem af Skolekommissionen, kan der vel neppe blive Tale om. Han skal blot være Medlem af vedkommende Byraad, og det er han.

Jens Busk: Det er en Forhandling, der i højeste Grad har interesseret mig, og da jeg ikke tilhører den danske Folkekirke, men vel et anerkendt Trossamfund, vil vel ingen sige om mig, at jeg vil være partisk overfor den højtærede Minister, da jeg jo fra mit Standpunkt kan se mere uhildet paa Sagen. Det forekommer mig, at de ærede Socialdemokrater fare løs paa

et fuldstændig falsk Grundlag, og derfor komme de til en fejl Slutning. Sagen er den, at de tale, som om den danske Folkeskole var konfessionsløs. Hvis den var det, havde de fuldstændig Ret i deres Paastand, men det er den jo aldeles ikke. Den danske Folkeskole er en Konfessions-skole. (Afbrydelse). Ja, det er den nu alligevel, det kunne de Herrer ikke komme udenom. Den danske Folkeskole er en Konfessions-skole. Her i Danmark er det den evangelisk-lutherske Lære, i hvilken der skal undervises i Folkeskolen. Det komme vi ikke bort fra. Det er da den naturligste Ting af Verden, at naar denne Skole skal have Tilsynsmænd, maa Ministeren, der skal administrere i et evangelisk-luthersk Land, sige: den, der skal have Tilsyn med denne Skole, skal bekende sig til den evangelisk-lutherske Kirke, af hvilken Skolen er en Del og en meget væsentlig Del. De Herrer Paastand bliver først rigtig i det Øjeblik, de faa Religionen ud af Skolen. Sker det, saa have de Ret til at sige, at enhver hæderlig Borger, som opfylder sine almindelige Borgerpligter, og paa hvem der ikke kan sættes nogen Klik, har Ret til at være Medlem af Skolekommissionen.

Jeg sad i Finansudvalget og hørte med Glæde paa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ikke kunde være med til Holstebro Kirke, fordi, sagde han, der gives i denne Kommune for det første en Valgmenighed og for det andet en Metodistkirke, og hvis der saa muligvis skulde tages saa mange Penge af Holstebro Kommunekasse, gjorde man Uret mod de Medlemmer, som ikke tilhørte Folkekirken, idet de jo derved vilde komme til at bidrage til denne Kirke. Jeg siger, det er fuldstændig rigtigt, men hvorfor lægge de Herrer Socialdemokrater sig da ikke i Selen for at faa den Retfærdighed gennemført, at vi, der ikke tilhøre Folkekirken, men et andet anerkendt Trossamfund, blive fri for at svare til Skolen? Hvorfor i Alverden lægge de sig ikke i Selen for at naa dette? . . . (Afbrydelse). Hvorfor jeg ikke gør det selv? Fordi vi ikke have troet hidtil at kunne faa Ørenlyd for det, men den Tid maa komme . . . (Afbrydelse: Grundlovsændring!) Nej Tak!